

Έγκλημα και τιμωρία

Δύο αστυνομικά βιβλία, αν και τελείως διαφορετικών σχολών, κριτικάρουν την αμερικανική δικαιοσύνη

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ



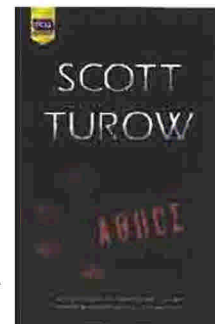
ΤΟ ΑΔΙΞΟΔΟ
Τζορτζ Πελεκάνος,
μτφ. Θανάσης Γιαννακόπουλος, εκδ. Πατάκη

Πολλές φορές η (οικονομική) επιτυχία ενός συγγραφέα απεικονίζεται και στα βιβλία του. Αυτό δεν είναι αναγκαστικά κακό,

παρά μόνο στην περίπτωση που στις ιστορίες του συνεχίζει ν' ασχολείται με θέματα της «παλιάς ζωής του» και, ευτυχώς, δεν ισχύει για τον Πελεκάνος. Συνεχίζοντας να ζει στην ίδια γειτονιά που του έδωσε εξαιρετικό υλικό για τα βιβλία του, ακόμα μπορεί ν' ανοίξει το παράθυρο και ριχνώντας μια ματιά έξω ν' ανασύρει ένα επεισόδιο από το παρελθόν για ένα νέο βιβλίο. Κάπως έτσι συνέβη και με το «Αδιέξοδο». Στην υποβαθμισμένη περιοχή Κεν Γκαρ της Ουάσινγκτον, μια παρέα λευκών παιδιών μπήκαν μ' ένα αυτοκίνητο κι άρχισαν ρατσιστικά σχόλια και χειρονομίες. Αποτέλεσμα της πράξης τους, ένας φόνος. Το περιστατικό συνέβη αυτούσιο όταν ο Τζ.Π. ήταν 15 χρονών και, 37 χρόνια μετά, το μεταφέρει στο βιβλίο του βάζοντας στη θέση ενός από τα λευκά παιδιά τόν ελληνοαμερικάνο Άλεξ Πάπας.

Όπως σε όλα τα βιβλία του, έτσι κι εδώ έχεις την αίσθηση της απευθείας μετάδοσης. Μόνο που ο συγγραφέας δεν καταγράφει, αλλά συμπάσχει. Και κρίνει, χωρίς τη στειρότητα ενός επιστήμονα

κοινωνιολόγου. Μπορεί ο Πελεκάνος να θεωρείται συγγραφέας αστυνομικών, τα βιβλία του όμως είναι πολιτικά, αφού υπάρχει θέση: Όσο οι άνθρωποι ζουν υπό τέτοιες συνθήκες θα υπάρχει έγκλημα και εντέλει μπορεί η οικογένεια να διαμορφώνει τους χαρακτήρες, η κοινωνία όμως είναι αυτή που ορίζει τους κανόνες του παιχνιδιού. Ο συγγραφέας θέλει τελειώνοντας ο αναγνώστης να νιώθει πως υπάρχει ελπίδα. Μόνο που αυτή δεν πρόκειται να έρθει από το κράτος και τη Δικαιοσύνη, αλλά μέσω της αλληλεγγύης του ενός προς τον άλλον.



ΑΘΩΟΣ Scott Turow,
μτφ. Κλαίρη Λαϊνά,
εκδ. BELL

Γνώριμο το περιβάλλον και από το προηγούμενο best seller του Turow, αν όχι στους αναγνώστες τουλάχιστον στους θεατές της

ταινίας του Πάκουλα «Αθώς μέχρι αποδείξεων του εναντίον», στηριγμένης στο ομώνυμο βιβλίο. 20 χρόνια μετά βρίσκουμε τους ίδιους ήρωες, με τον τότε κατηγορούμενο για φόνο δικαστή Ράστι Σάμπις να κατηγορείται πάλι από το δημόσιο κατηγορο Τόνι Μόλτο πως δολοφόνησε αυτή τη φορά τη γυναίκα του. Αν κάποιος έσπευσε να κατηγορήσει τον Turow ότι πήγε να χτίσει πάνω σε μια παλιά επιτυχία του, είναι δικό τους πρόβλημα. Αφενός γιατί έχει μεγάλο ενδιαφέρον να δεις την εξέλιξη των πρώτων –υπάρχουν πολλά φλας μπακ σ' εκείνη την εποχή– και αφετέρου γιατί ο συγγραφέας έχτισε ένα εξαιρετικό δικαστικό θρίλερ. Επιπλέον, έχοντας οι ήρωες «αναγνωσμένο» παρελθόν, ο S.T. έχει τα περιθώρια ν' αναπτύξει με σφαιρικό τρόπο τους χαρακτήρες και μέσω αυτών να κάνει μια καλύτερη ανάλυση του συστήματος της αμερικάνικης δικαιοσύνης. Ο Trow αποδεικνύεται και άριστος γνώστης του χιτοκοκικού σασπένς. Από τα μέσα του βιβλίου και μετά, δύσκολο ν' αποφασίσεις αν θέλεις ο ήρωας να αθωωθεί, γιατί έχει προκύψει μια ερωτική ιστορία (του γιου του κατηγορούμενου), που η αίσια έκβασή της δείχνει να μπορεί να υπάρξει μόνο με την ενοχοποίηση του Σάμπις. Κι αυτή η δικαστική πρόκληση επιβεβαιώνει το μεγάλο ταλέντο του. **A**

Το βιβλίο της εβδομάδας

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ
«Οι αιτίες της παρακμής της σύγχρονης Ελλάδας», εκδ. Θεμέλιο, Αθήνα 2011, σελ. 62

...με το δανεισμό η χώρα εκχώρησε τις αποφάσεις για το μέλλον της στους δανειστές της... Κάναμε το εξευτελιστικό να ξεπουλάμε τον τόπο μας για να καταναλώσουμε περισσότερο...

Ένα συγκλονιστικά επίκαιρο κείμενο του διανοούμενου-στοχαστή Π. Κονδύλη (1943-1998), που πρωτοδημοσιεύτηκε το 1991 (!) ως εισαγωγή του βιβλίου «Η παρακμή του Αστικού Πολιτισμού». Οι αλήθειες έχουν ειπωθεί κι αν αρνιόμαστε υποκριτικά ακόμα και τώρα να τις συνειδητοποιήσουμε.

